

Sygn . akt I C 3110/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2017r.

sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. z/s w W. (KRS (...))

przeciwko pozwanemu M. P. (PESEL (...))

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. S.K.A. z/s w W. kwotę 50,48zł (pięćdziesiąt złotych 48/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi:

- od kwoty 5,00zł (pięć złotych 00/100) od dnia 4 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 0,62zł (sześćdziesiąt dwa grosze) od dnia 4 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 39,90zł (trzydzieści dziewięć złotych 90/100) od dnia 4 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 4,96zł (cztery złote 96/100) od dnia 4 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. S.K.A. z/s w W. kwotę 167,38zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych 38/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 120,00zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 3110/16

UZASADNIENIE

W dniu 4 sierpnia 2016r. powód (...) Sp. z o.o. S.K.A. z/s w W. skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanego M. P. kwoty 50,48zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot 5,00zł, 0,62zł, 39,90zł i 4,96zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną, powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy o świadczenie usług telewizyjnej łączącej poprzednika prawnego powoda z pozwanym.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 26 września 2016r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1331401/16 uwzględniono w całości roszczenia powództwa i orzeczono o kosztach postępowania.

Pozwany skutecznie złożył sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenia.

Pozwany zaskarżył przedmiotowe orzeczenie w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwany podniósł, iż był abonentem Cyfrowego P., że w sposób właściwy wykonał postanowienia umowy, w szczególności poprzez zapłatę abonamentu oraz w stosownym terminie dokonał wypowiedzenia umowy i zwrotu sprzętu, który służył do odbioru sygnału telewizyjnego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Poprzednik prawny powoda (...) Sp. z o.o. S.K.A. z/s w (...) S.A. z/s w W. jest przedsiębiorcą świadczącym m.in. usługi dostępu do telewizji.

W dniu 14 grudnia 2015r. powód (...) Sp. z o.o. S.K.A. z/s w W. zawarł z (...) S.A. z/s w W. umowę sprzedaży wierzytelności. W wyniku przelewu powód nabył wierzytelność (...) S.A. z/s w W. w stosunku do pozwanego M. P. z tytułu opłaty za dekodery – czynsz za okres od dnia 16 listopada 2014r. do dnia 16 grudnia 2014r. w wysokości 5,00zł i opłaty abonamentowej za ten sam czas w wysokości 39,90zł.

W dniu 16 czerwca 2012r. pozwany M. P. zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę o świadczenie usług dostępu do telewizji nr (...).

Kontrakt miał charakter terminowy. Umowa została zawarta na okres podstawowy obejmująca 29 miesięcznych okresów rozliczeniowych. Suma miesięcznych opłat od dnia 16 grudnia 2012r. wynosiła 44,90zł.

Promocyjne warunki umowy (część szczegółowa) stanowiące integralną część umowy określały m.in. sposób i terminy wypowiedzenia umowy.

Pkt 7 ii tego dokumentu stanowił, iż umowa abonencka zawarta jest na czas określony – Okres Podstawowy, jeżeli został on wskazany w części A Umowy, z zastrzeżeniem odmiennych postanowień (...) w zakresie usług dodatkowych. Nie później niż na trzy Okresy Rozliczeniowe przed upływem Okresu Podstawowego (lub odpowiednio danego Okresu Dodatkowego), Abonent jest uprawniony do złożenia oświadczenia na piśmie, iż wyraża wolę, aby Umowa Abonencka wygasła z ostatnim dniem Okresu Podstawowego (lub odpowiednio danego Okresu Dodatkowego). Na podstawie pkt 11 tego dokumentu Abonent i Cyfrowy P. uprawnieni są do rozwiązania Umowy Abonenckiej (w całym okresie jej obowiązywania) z zastrzeżeniem pkt 13 i 14 poniżej z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec Okresu Rozliczeniowego, chyba że inną długość okresu wypowiedzenia zastrzeżono w (...), przy czym wypowiedzenie rozpoczyna bieg w pierwszym dniu Okresu Rozliczeniowego, następującego po Okresie Rozliczeniowym, w którym drugiej S. doręczono oświadczenie o wypowiedzeniu Umowy Abonenckiej.

Poprzednik prawny powoda w ramach istniejącego kontraktu oddał pozwanemu do używania kartę dekodującą oraz dekodery.

Powyższa umowa została wypowiedziana przez pozwanego w dniu 20 sierpnia 2014r., oświadczenie to dotarło do poprzednika prawnego powoda w dniu 27 sierpnia 2014r. Wypowiedzenie to skutkowało rozwiązaniem umowy z dniem 16 grudnia 2014r. W związku z zakończeniem kontraktu po stronie pozwanego powstał obowiązek zwrotu na rzecz powoda oddanego do używania dekodera. Pozwany dokonał zwrotu dekodera cyfrowego w dniu 7 stycznia 2015r.

Pozwany w okresie trwania umowy dokonywał opłat abonamentowych począwszy od miesiąca grudnia 2012r. Ostatnie wpłaty pozwany wykonał w dniu 1 września i 1 października 2014r. każda na kwotę 44,90zł.

(umowa k. 7, oświadczenie Cyfrowego P. k. 7v, 9v, 10-10v, umowa abonencka k. 7, 27-30, harmonogram opłat abonamentowych k. 8, dowody wpłat k. 8v-9, protokół zwrotu sprzętu k. 11, umowa przelewu wierzytelności k. 31-34, oświadczenie k. 35, zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności z wezwaniem do zapłaty k. 36-37, regulamin świadczenia usług k. 83-90)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Strony wiązała ważna i skuteczna umowy o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 kc z zw. z art. 734 i n. kc, która została rozwiązana na skutek oświadczenia pozwanego.

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowo istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określili prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Poprzednik prawny powoda w sposób właściwy umożliwił pozwanemu korzystanie przy użyciu jego infrastruktury z usług telewizji, natomiast pozwany w sposób nienależyty wykonał zobowiązanie zachowując się wbrew treści umowy poprzez zaniechanie kontynuowania uiszczania opłat abonamentowych wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego. Zaniechanie pozwanego było zawinione albowiem po jego stronie nie ujawniły się żadne okoliczności eksculpacyjne czy egzoneracyjne.

Powyższe spowodowało odpowiedzialność kontraktową po stronie pozwanego i obowiązek naprawienia powstałej z tego tytułu szkody. Uchybienie obowiązkowi pozwanego, który nie spełnił świadczenia spowodowało zasadność zachowania wierzyciela polegającego na poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Szkoda powoda obejmuje zarówno nieuiszczone przez pozwanego umówione należności abonamentowe, ale również należności uboczne, a także związane z powstaniem zwłoki po stronie pozwanego oraz z koniecznością przymusowego dochodzenia zwrotu świadczenia.

Odnośnie skuteczności i terminu zakończenia umowy w związku ze złożonym przez pozwanego oświadczeniem o jej wypowiedzeniu, to kwestię tę określa treść kontraktu, w tym jego część szczegółowa (Promocyjne Warunki Umowy) i regulaminu świadczenia usług.

Mając na uwadze brzmienie umowy i pozostałych dokumentów ją uzupełniających, ażeby doszło do zakończenia trwania kontraktu w terminie Okresu Podstawowego, tj. w dniu 16 listopada 2014r. pozwany był zobowiązany do złożenia oświadczenia o jego wypowiedzeniu, tak ażeby doszło ono do wiadomości poprzednika prawnego powoda przed dniem 16 sierpnia 2014r. (por. pkt 7 ii Promocyjnych Warunków Umowy – część szczegółowa). Pozwany sformułował taki komunikat skierowany do poprzednika prawnego powoda dopiero w dniu 20 sierpnia 2014r., który został zarejestrowany przez Cyfrowy P. w dniu 27 sierpnia 2014r. (por. oświadczenie pozwanego k. 6, oświadczenie Cyfrowego P. k. 10-10v). Powyższe opóźnienie spowodowało, iż termin zakończenia kontraktu podlegał regulacji pkt 11 części szczegółowej (Promocyjne Warunki Umowy). Przy przyjęciu, że zgodnie z tym zapisem okres wypowiedzenia trwa 3 miesiące i rozpoczyna bieg w pierwszym dniu okresu rozliczeniowego, następującego po okresie rozliczeniowym, w którym drugiej stronie doręczono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy abonenckiej, to w warunkach niniejszej sprawy rozpoczął się on w dniu 16 września 2014r. a zakończył się w dniu 16 grudnia 2014r. Zatem termin zakończenia kontraktu nastąpił w dacie przewidzianej przez regulamin dla obliczania jego upływu, tj. w dniu 16 grudnia 2014r., co przy uwzględnieniu, iż pozwany dokonał ostatnich wpłat z tytułu opłaty abonamentowej w dniach 1 września i 1 października 2014r., pozwala na stwierdzenie, iż nie wykonał on obowiązku zapłaty tej należności za miesiąc listopad 2014r. Pozwany wykonał, natomiast końcowy element kontraktu, tj. z zachowaniem termin 30 dni od daty rozwiązania umowy, tj. w dniu 7 stycznia 2015r. dokonał zwrotu sprzętu powodowi, co pozostaje jednak bez wpływu na zakres i rozmiar odpowiedzialności kontraktowej.

Niezależnie od powyższego zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc).

Pozwany wobec treści dołączonych do pozwu i sprzeciwu dokumentów nie wykazał, iż żądana przez powoda kwota mu nie przysługuje bądź jest nienależna.

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s. apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 - 2² kc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2016.623 – j.t. ze zm.) oraz § 2 pkt 1 w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016.1827 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.